

ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЕЗІЇ АХАВАНА САЛЕСА

Розглянуто лексико-граматичні особливості поезії видатного іранського поета другої половини ХХ ст. представника "ше'ре ноу" ("нової поезії") Мехді Ахавана Салеса.

Ключові слова: *Нова поезія "ше'ре ноу", Ахаван Салес, особливості поезії Мехді Ахавана Салеса, застарілі слова і арабська лексика.*

У творчості видатного іранського поета кінця ХХ ст. – Мехді Ахавана Салеса (1928 – 1990), псевдонім – М. Омід, що з перської мови перекладається як "надія", як і у всіх поетів того часу, (зокрема Надер Надерпур, Сіявуш Кесраї, Ахмад Шамлю, Сайе, Сохраб Сепехрі, Форуґ Фаррохзад), помітна розробка поетичних принципів Німа Юшіджа.

Саме творчість поета Німа Юшіджа стала поштовхом для розвитку "нової поезії" (ше'ре ноу) в Ірані 60-70-х років. Однією з важливих особливостей "ше'ре ноу" є її образна система. У поезії Німа вже відбувся розрив із традиційною, класичною системою образів-символів і формою вірша. Та в "ше'ре ноу" вже починає формуватись своя система образів-символів, і центральна вісь протиставлень тепер полягає між ліричним героєм і оточуючою дійсністю [Николаевская 1999, 154].

Найцікавішим у дослідженні творчої спадщини А. Салеса є його мова, яка настільки насичена різними художніми образами та символами, що дає нам повне право називати цього поета наймайстернішим послідовником Німа. Сам Ахаван доклав чимало зусиль, щоб його мова відповідала потребам сучасності і співзвучно злилася з існуючими вимогами. Він обрав свій особливий шлях для досягнення своєї мети, і говорить про це так: "Я нічого такого не роблю, лише пропоную відродити хороший вірш та розвивати повноцінну сучасну перську мову, використовуючи власне іранський метод викладу, дати волю прислівникам та елементам уваги та витримки згідно з

необмеженими можливостями минулого і теперішнього..." [Салес 1989, 191].

У ліриці Німа Юшіджа та Ахавана Салеса переважають ораторські, драматично-розмовні інтонації, вона зображує складне духовне життя ліричного героя, переповнена внутрішньою напругою та різними конфліктами. Драматизм такого життя показаний не лише через призму руху ліричного сюжету, але й через рух самого вірша, динаміку поетичної мови. Ось чому в цих поетів переважає вільний вірш, він здатний органічно передати ці внутрішні особливості їхньої лірики. Проте Німа та А. Салес володіють також і формами класичного вірша, зокрема газеллю. "На мою думку, – пише А. Салес, – не має жодного значення, у формі касиди чи газелі написано вірші. Форми й існують для того, щоб бути лише формами. І кожен має право писати тією поетичною формою, за допомогою якої він може достойно і якнайкраще виявити свій талант. До того ж те, що запропонував Німа, є просто ще однією з поетичних форм" [Хоуги 2000, 53].

Попри зв'язок між цими двома поетами, не можна вважати поезію А. Салеса лише "переспівом" Німа Юшіджа. Найкращі сторони творчості Німа знайшли своє продовження і розвиток у А. Салеса. У нього більш визначено розвинена ораторська інтонація, що відображає соціальність його віршів, у яких ліричний герой вже деякою мірою виступає тим, хто викриває соціальне зло (наприклад, у вірші "Кінець Шахнаме"). Це призвело і до відмінностей в області поезики. Як відомо, Німа Юшідж досконало володів класичними формами перської поезії, у нього є газелі, що написані у повній відповідності до канонів давніх майстрів, проте він не вважав таку форму підходящою для сучасної поезії, яка була покликана відобразити світ свого сучасника та особливості свого часу. Тому газель у Німа – це лише вдале наслідування класичній газелі. Як поетична форма, газель також зустрічається і у Салеса. Більш того, у передмові до збірки "Кінець Шахнаме" він пише про те, що умовні образи газелі дають можливість поету виразити своє ставлення до дійсності, "торкнутися усіх почуттів, які пов'язані з людьми". Поет чітко розрізняє газель, у якій ідеться про почуття, що притаманні багатьом людям, і "газель заради газелі", тобто твір, який не несе читачеві ніяких нових думок, а є лише своєрідним тренуванням у традиційній поетичній формі. Він вважає за потрібне підкреслити тісний зв'язок своєї поезії зі складною долею

співвітчизників: "Мої газелі так само стосуються вас, як і мій сум та плач за деревами та гніздами, які спустошив безжальний літній буревій, як і моя скорбота за тим, що все величне у ці дні покинуте, що топчуть квіти, які ледь встигли розпуститись..." [Кляшторина 1962, 94-96].

Ахаван Салес у своїх віршах спромігся вдало і по-особливому відобразити та поєднати давню літературну спадщину і складнощі сучасної поетичної фантазії віршів Німа. Він намагався у своїх творах відродити застарілі слова, слова минулого, і тому його з упевненістю можна назвати "новим класиком".

Використання у своїх поезіях простих, дещо застарілих дієслів сам А. Салес пояснює так: "Моя мова орієнтована на людей, які знайомі з Німа, але на сьогодні вона не всім зрозуміла... Поезія нікому не належить, не належала і не буде належати. Усе належить їй, і не всі можуть зрозуміти її. Принаймні, у наш час це так." [Насер 2002, 87]

Тому інколи застарілі слова створюють труднощі для розуміння віршів Ахавана, а особливо дієслова, наприклад:

• شَنَفْتَن (= شنیدن، استنشام کردن) – (šenaftan) нюхати, вдихати носом:

– به ساز سوخته دمسازشان دل
– از آتش می زد و خون می شنفتم (زمستان)

Щоб саз торкнувся серця, що вогнем запалало, і я вдихав кров... ("Зима")

• شَخَايِيدَن (= خُراشیدن، ریش کردن) – (šaxāyidan) драпати, роздирати нігтями; ранити:

– بر زمین کوبیم
... چهره اش را ژرف بشخاییم (آخر شاهنامه)

На землю впали ... щоб обличчя йому роздирти кігтями... ("Кінець Шахнаме")

• خوشِيدَن (= خشکیدن، خشک شدن) – (xušīdan) засихати, сохнути, в'янути:

– درخشان چشمه پیش چشم من خوشید (آخر شاهنامه)

Сяючий струмок перед моїми очима висох... ("Кінець Шахнаме")

• خَسْتَن (= مخروح کردن، آزدن) – (xastan) кривдити, мучити, травмувати:

– خست حرفش را و خواب آلوده گفت: ای دوست ... (آخر شاهنامه)

Обірвав його слова і сонно сказав: Ей, друже... ("Кінець Шахнаме")

- (نال و موید ... موید و گوید ... (آخر شاهنامه) – مویدان (= گریه و زاری کردن)

Стогне і плаче ... плаче і каже ... ("Кінець Шахнаме")

- (نشست و سر به سنگی هشت و جان داد. (آخر شاهنامه) – هشتان (= هلیدن، گذاشتن، رها کردن)
- відпускати, звільняти:

– سرکوه بلند آمد عقابی
نه هیچش ناله ای، نه پیچ و تابی
نشست و سر به سنگی هشت و جان داد. (آخر شاهنامه)

На високу гору прилетів орел, не застогнав,
Не поворухнувся. Поклав голову на камінь і помер. ("Кінець Шахнаме")

[Насер 2002, 88–89]

У віршах Ахавана Салеса часто зустрічаються і слова, притаманні хорасанському стилю, літературні та застарілі слова, наприклад, такі:

پستو (вершина гори), چکاد (хлів, стайня), آغل (сосна), ناژو (комора), شیب (сивина), سکنج (кашель), بیغاره (наклеп, обмова), براندندر (= نابرداری) (зведений брат), سگتول (цуценя), دیهور (небеса), مادندر (= نامادری) (жак, страх), غُژم (гнів, лють), کواک (пустота, дупло; тупий, пустий), کش (= که او را), گر (= یا) (спадок), مرده ریگ (його, її), کم (= که مرا), کت (= که تو را) та інші.

Іншою особливістю поезії "*ше'ре ноу*" можна вважати те, що поети починають разом із літературними та застарілими словами вносити до своїх поезій слова з простої розмовної мови, мови, якою розмовляли їхні сучасники в повсякденному житті. Використання такої лексики давало змогу поетам "нової поезії" відобразити своє бачення світу за допомогою нових і в водночас таких простих, буденних слів, підкреслити емоційну забарвленість своїх творів, і, зокрема, дало можливість поетам ознайомити зі своєю поезією якомога більшу кількість читачів, не залежно від їхнього соціального прошарку, донести до них свої думки і переживання, а інколи й заклики до боротьби з несправедливістю. Не винятком був і А. Салес, у його творах часто можна зустріти такі слова з розмовної мови, як:

پیراری (розвалитися, вільно сидіти), لات و لوت (жебрак, голодранець), تپیا (поштовх ногою), کوله بار (ноша), لمیده

(позаминулий рік), دِنَج (затишне місце), الف (тисяча), أَقْبَانِه (панський, хазяйський), الْفَيْصَه = الْغَرَض (одним словом, отже), بِي شَرْف (нечесний, неблагородний), (= به او), بِه ش (= با او، با آن), باش (з нам, з тим), پيشی (подушка), پستو (комора), پسکوچه (вузька вуличка), پيشی (пріоритет, першість), پاره پاره (розірваний на шматки), چارچار (вісім найхолодніших днів зимою), چاقو (складений ніж), خردهریز (мотлох, дріб'язок, залишки), حیف (жаль), کارشکن (той, що заважає працювати), غافلگیر (здебільшого), رویگردان (той, що втратив надію), فرفر (безтурботний), فرفر (буркун), لام (лезо, тонка металева пластинка), ناجور (різновидний, негармонійний), ماشالله (Браво! Чудово!), لا (прошарок, пласт; арабська заперечна частка – ні, не), میوه فروش (продавець фруктів) та інші.

Зустрічається також надзвичайно велика кількість арабських слів, які вдало влітаються у словесну тканину віршів поета:

مفهوم (нутроці), مرفع (защитий), مسموم (отруєний), احشا (зрозумілий), محتوم (обов'язковий), ضجه (крик, стогін), معصوم (невинний, безгрішний), عاجل (швидкий, поспішний), موهوم (придуманий, уявний, містичний), إسجابت (задоволення, прийняття прохання), اصرار (наполегливість), اقصى (віддалений, далекий), تجاویف (пустота), مفرد-تجويف (належність), ذلت (приниження, бідність), رحلت (переселення, смерть), رخصت (дозвіл), حجر (камін), رقعہ (записка, лист), حر (сварка, бійка; роздратованість, гнів), حقیقت (правда, істина), سنين (роки), شهر (مفرد-شهر) (місяці – за календарем місячної хіджри), عقيم (безплідний, безрезультатний), عقده (вузол; перепона, труднощі), قوافل (темрява, морок), عصمت (непорочність, невинність), مستور (каравани), قدسی (священний, святий), غدر (зрада, підлість), كرت (схований, закутаний), قلاع (фортеці), مخلب (кіготь, ніготь), كرت (напад, атака), قحبه (публічна жінка), مهجور (покинутий, застарілий, віддалений), فضله (залишок), مهيب (страшний, жахливий, грізний), مُحْتَضِر (той, що помирає, в агонії), نُجَابَت (аристократія), وَدِيعه (вклад, цінне придбання), مغموم (сумний, печальний), وَهْن (слабкість, безсилля), نِظَام (порядок, система; військова служба), مَسْنَد (трон) та інші [Хогути 2000, 25–26].

"*She're nou*" також властиве повернення до історичної теми, це досить помітно і у творчості Салеса.

Слід відзначити особливе ставлення поета до відомого іранського епосу Фірдоусі "Шахнаме". Настільки сильним було враження А. Салеса від твору, що поет дуже часто у своїх поезіях використовує імена героїв відомої поеми як складники порівняння)

(مشبه به) для своїх образів, завдяки яким Салесу вдається створити атмосферу давньої епохи. Це такі відомі імена епосу, як: Рустам (رستم), Сохраб (سهراب), Техміне (تهمینه), Сам (سام), Заль (زال), Сіявуш (سیاوش), Кавус (كاووس), Джамшід (جمشید), Бахрам (بهرام), Сіморг (سیمرغ) та багато інших.

Повага поета до давньої культурної спадщини своєї батьківщини виявляється і у вживанні ним слів, імен та образів, характерних для доісламського періоду, наприклад: Зороастр (زرتشت), Авеста (اوستا), Маздак (مزدك), Ахура Мазда (اهورا مازدا), Ахріман (اهریمن), сім красунь (هفت انوشه), боги (ایزدان), божественне сяйво (فروغ ایزدی) та інші [Насер 2002, 90].

Ще однією характерною особливістю стилю Ахавана є створення нових слів. Поет для емоційного підсилення своїх образів часто сам придумує оригінальні епітети та порівняння шляхом поєднання основ двох іменників або приєднання різних словотворчих афіксів до іменників та прикметників, наприклад:

کاهپر (квітковий поцілунок), ماهگل (місячна квітка), گلپوسه (соломинка), کوهمرغ (гірський птах), کوهمیخ (гірський цвях), مرگیوم (країна смерті), خندستان (насмішка), خاموشبار (мовчазний), آشناک (вогняний), اندوهزار (плачевний, печальний), فرامشزار (забуття), بلورآجین (отруйний напій), گرگاه (спека), قفسچال (проколотий криштал), غمباد (сумний), غمراه (шлях суму), لعن زار (клітка в ямі), نفسدود (подих диму), مزارآجین (проколота могила), هردمبار (той, що несе нерішучість), پَریشانیوم (розкидана земля), شبنم آجین (проколота роса), مرگیوم (земля смерті), پدرمام (= پدرمادر) (батьки), دشفام (= تاہمرنگ) (різнокольоровий), آخمناز (похмурий вогонь), فرامشید (пам'ятне забуття), دژدین (фортеця релігії) та інші [Насер 2002, 90].

Безумовно, саме такий підхід Салеса до відображення дійсності у його віршах і привертає увагу, але, на жаль, слова такого роду створюють чималі труднощі під час перекладу, оскільки іноді дуже складно поєднати такі різні за змістом частини і передати іншою мовою саме те значення, яке вклав у новостворене слово поет.

Серед лексико-морфологічних особливостей мови Салеса яскраво виділяються слова із суфіксом "-ک" (-ak), який у перській мові використовується для надання словам пестливого, зменшувального, а іноді і принизливого відтінку. За допомогою таких слів поет майстерно і водночас з притаманною йому дитячою простотою змальовує різні почуття – смуток, плач, нетерпіння та

образи, гнів, примирення, хвилювання. Поетові вдається якнайповніше передати унікальність кожного зі своїх образів. На прикладі таких рядків можна це оцінити:

-Не бачу я цієї неживої "شاخک" چه بیجان است و
"гілочки", зів'яла... پژمرده...

- Пам'ять із "ніжністю" вітру,
неначе молитва у хворого "نرمک" نسیمی چون نماز شعله بیمار
полум'ям тремтить... لرزیدن...

-І правда, "худесенький" з
карими очима і є жертва... "لاغرک" میثی که قربانی است...

- "Опудало", що повністю
спітніло... "آدمک" کلی عرق کرده است...

-Ця "пташка" співає весняну
мелодію... این "مرغ" آواز بهاری می خواند...
- گفت در دل رخس - "طفلك" رخس!

-Сказав, що в сяючому серці –
"немовлятко" осяяє! "گاهیکی" شاید یکی "رویاییکی" شیرین...

- "Часом", можливо, якась "мрія"
солодка... من "آرامک" لبث را با شتاب و شوق
بوسیدم...

-Я "спокій" губ твоїх із
пристрастю поцілував...

У його творах можна зустріти дуже багато подібних слів із цим суфіксом "ک" (-ak), що так природно і невимушено розкривають увесь сум та розпач поета:

داستانک (маленька історія), شعرک (віршик), کارک (невеличка робота), غزلک (маленька газель), گاهک (маленьке місце), صورتک (личко), آدمک (опудало), میدانک (майданчик), بدک (нікчемне зло) та інші [Хоугу 2000, 48–50].

Також у поезії "ше'ре ноу" А. Салеса яскраво виокремлюються мовні особливості автора, які надають його творам особливого поетичного відтінку та дають змогу поетові вільно відтворювати свої почуття на папері, наприклад:

- Використання суфікса множини -ان (آن) для неживих предметів:
- О, місяць місяців! Де ти? ("Пекло, هان! ماه ماهان! کجایی (دوزخ اما سرد) але холодно")
- Гора гір, людина людей легендарний "کوه کوهان، مرد مردستان
Рустам... ("У маленькому дворі осені") رستم دستان (در حیاط کوچک پاییز...)

- Зміна положення допоміжного дієслова у реченні:

-З нього буде бурлити вода і перетвориться на солодке стрімке джерело...

-Знаю, хоча й не сила на ногах триматись... ("Зима")

- Переміщення наголосу:

-Груди його наковальня молота безперервного позіхання та очі його сон...

-Від куполів його залишилися і Китай і Індія, або Візантія або помилка...

-Чисті у своїй релігії люди, хякі у молитві кохання зробили омовіння кров'ю...

- Скорочення слів:

-Подивилися ми на місячне сяйво та яскраву ніч...

-Ворон сидів на даху будинку нашого сусіда, І щось, не знаю що, можливо шматок кістки безперервно клював...

А також такі скорочення слів, як:

ایستاد (ایستاد)، سیا (سیاه)، ایستاده (ایستاده)، آنده (آندوه)، شتباھی (اشتباھی)، فرشته (افراشته)...

- Приєднання займенникових енклітиків до дієслова для вираження родового та знахідного відмінків:

- Загремтіли в нього руки...

- Він так казав і так пам'ятав...

- ازو جوشید خواهد آب و خواهد گشت شیرین چشمه ای جوشان (از این اوستا)؛
- دانم اگر چه خواهد زیا افتاد... (زمستان).

- سینه اش سندان پتک دمدم خمیازه و چشمانش خواب آلود (آخر شاهنامه)؛
- وز گنبدانش چین و ختن یا هند یا روم یا خطاست که می ماند. (در حیاط کوچک پاییز...)؛

- پاک مردانی که در آیین و دین خود در نماز عشق با خونشان وضو کردند. (زندگی می گوید: اما...).

- به مهتاب و شب روشن نگه کردیم؛
- کلاغی روی بام خانه همسایه ما بود و بر چیزیی، نمی دانم چه، شاید تکه استخوانی دماغم تق و تق منقار می زد باز؛

- ر عشه می افتادش اندر دست؛

- او چنین می گفت و بودش یاد (آخر شاهنامه)؛

[Насер 2002, 84-87]

Саме завдяки такому оригінальному комбінуванню слів А. Салес стає дуже популярним. Як пише М. Хогуги, вся та культурна спадщина Ірану з усіма її неповторними особливостями та духовністю, усі ті образи, якими володіє Салес, створили неперевершені поезії, які, без сумніву, можна назвати одними з найкращих поезій сучасного Ірану. Він писав вірші, зберігаючи в них свою повагу до минулого, до давньої літературної мови. І знайомство А. Салеса з поезією, культурою, мисленням західних країн лише додало йому сміливості та витривалості, таких

необхідних будь-якому новатору, для подальшого написання нових творів [Хоуги 2000, 51].

Висновки: Завдяки такому вдалому поєднанню різних шарів лексики, Ахаван досягає особливої техніки, яка виділяє його серед інших відомих поетів "нової поезії". Він на диво оригінально відчував слова, їхню специфічність та образність, що дозволило йому писати вірші дійсно таки народною мовою.

Вживання поетом застарілої та арабської лексики, слів та імен з відомого іранського епосу Фірдоусі "Шахнаме" та образів, характерних для до ісламського періоду, створення власних слів, поєднуючи основи двох слів чи приєднуючи словотворчі афікси, слова зі зменшувальним суфіксом "اَکَ-" ("ak"), використання суфікса множини "ان-" ("an") для неживих предметів, зміна положення допоміжного дієслова у реченні, подвоєння літер для підсилення емоційного забарвлення, скорочення слів дали змогу А. Салесу створити свій індивідуальний стиль.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. История персидской литературы XIX – XX веков: Раздел II. – Поэзия XX века; Глава 3. – Вторая половина XX в. – (М.Николаевская). – М., 1999.
2. История зарубежной литературы 1945 – 80 гг. – М., 1989.
3. *Кляшторина В.Б.* Современная персидская поэзия (очерки). – М., 1962.
4. *Кляшторина В.Б., Дорри Дж.* Современная персидская лирика. – М., 1961.
5. *Кляшторина В.Б.* Новая поэзия в Иране. – М., 1975.
6. *Кляшторина В.Б.* Литературно-общественная мысль и "новая поэзия" в Иране (конец 60-х начало 70-х годов). – Народы Азии и Африки, 1975, № 6.
7. *Комиссаров Д.С.* Пути развития новой и новейшей персидской литературы. – М., 1982.
8. *Комиссаров Д.С.* О некоторых особенностях развития основных жанров современной персидской литературы. – М., 1960.

9) اخوان ثالث، مهدی، از این اوستا: مجموعه شعر ۱۳۴۴ تا ۱۳۳۹ – تهران:

مرورید، ۱۳۶۸.

10) اخوان ثالث، مهدی، سرکوه بلند؛ بر گزینه شعرها – به انتخاب

مرتضی کاخی. – تهران: نشر زمستان، (1989) ۱۳۶۸.

11) اخوان ثالث، مهدی، گزینه اشعار – تهران: مروارید، ۱۳۶۹.
(1990).

12) اخوان ثالث، مهدی، زمستان، مجموعه شعر (۱۳۵۷-۱۳۶۹)، تهران، ۱۳۵۴

13) حقوقی، محمد، (شعر زمان ما؛ ۲) مهدی اخوان ثالث: شعر مهدی
اخوان ثالث از آغاز تا امروز – تهران: موسسه انتشارات نگاه، ۱۳۷۹ (2000).

14) دکتر محمد جعفر یاحقی، چون سیوی تشنه (تاریخ ادبیات معاصر فارسی)،
تهران، ۱۳۷۷. (1998).

15) ناصر، محمد، تحول موضوع و معنی در شعر معاصر – تهران: نشانه:
شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی، دبیرخانه، ۱۳۸۱ (2002).

Стаття надійшла до редакції 15.04.13.

Левчин И., асист.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко

ЛЕКСИКО-ГРАММАТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ПОЭЗИЙ АХАВАНА САЛЕСА

Рассмотрены лексико-грамматические особенности поэзий известного иранского поэта второй половины XX века, представителя "ше'ре ноу" ("новой поэзии") Мехди Ахавана Салеса.

Ключевые слова: Новая поэзия "ше'ре ноу", Ахаван Салес, особенности поэзий Мехди Ахавана Салеса, устаревшие слова и арабская лексика.

Levchyn I., Assistant Professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv

LEXICAL AND GRAMMATICAL FEATURES OF AKHAVAN SALES' POEMS

The author of this article examines the work of the prominent Iranian poet of the late twentieth century, one of the "she're nou" ("new poetry")

representatives Mehdi Akhavan Sales, lexical and grammatical features of his lyrics.

Key Words: *New poetry "she're nou", lexical and grammatical features, lyrics of Mehdi Akhavan Sales.*

УДК 811.14'06

Леончик О.М., магіст,
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка

БАГАТОСЛІВНІ ЕКОНОМІЧНІ ТЕРМІНИ У НОВОГРЕЦЬКІЙ МОВІ

Статтю присвячено багатослівним економічним термінам у новогрецькій мові. Матеріалом дослідження слугували термінологічні словосполучення, що містяться в спеціальних перекладних словниках новогрецької мови. Розглянуто їхні структурні та морфологічні особливості, визначено ступінь присутності в них елементів катаревуси, встановлено найбільш поширені моделі досліджуваних термінологічних словосполучень.

Ключові слова: *багатослівні економічні терміни, термінологічні словосполучення, моделі словосполучень.*

Як відомо, науково-технічний прогрес призвів до активного розвитку існуючих та утворення нових наукових дисциплін, що спричинило потребу номінації нових понять та явищ. Це, у свою чергу, посилило інтерес учених до розроблення та вивчення термінології різних галузей знань. У ХХ столітті виникає нова наука – економіка, яка поряд з іншими галузями заклала свою систему термінів. Економічна термінологія утворила великий і надзвичайно важливий пласт лексики у більшості мов.

В останні десятиліття у зв'язку з поживаленням процесів глобалізації та активізацією міжнародної співпраці в галузі господарства з одного боку, а також через недостатнє вивчення, з іншого боку, дослідження економічної термінології набуває особливої нагальності.

Економічна термінологія не раз ставала об'єктом дослідження мовознавців з різних країн ([Балашова 2009], [Poromanska 2011], [Roukens 2009], [Sotiroulou 2011], [Μεντζελόπουλος 2009], [Τζιάφα 2007]). Водночас більшість проведених досліджень термінології